

Gevelschildering

Ingehuldigd: 28 mei 2005

Veemarkt

Deze markt werd vroeger op deze plaats gehouden op pinkstermaandag. Er werden ijzers in de grond geslagen, waaraan de runderen werden vastgebonden. De boeren, vooral Stokkemenaren, showden hun beesten en konden zo prijzen en premies verdienen. Toch werd er ook verkocht. De verkoop werd bezegeld doordat koper en verkoper in elkaars handen sloegen. Een flinke boerenzoon staat bij het vee met een wis in zijn hand. Na de Tweede Wereldoorlog werd de markt ook uitgebreid met varkens, schapen, geiten en kleinvee : kippen, konijnen, ... De veemarkt bleef bestaan tot ongeveer 1960.

Belleman

Officieel en ander nieuws werd vroeger rondgebeld door een "belleman". Hij trok met zijn fiets doorheen Stokkem, stopte geregeld, belde, zodat de mensen buiten kwamen en riep dan zijn boodschap om. De laatste "belleman" was Hubert Bocken. Hij overleed in 1970. Voor hem werd het werk van de belleman gedaan door de veldwachter. Links van de "belleman" ziet u nog een flinke, sportieve jongen.

*Voorgevel Vrije Basisschool
Steenkuilstraat STOKKEM*

Smokkelen

We zien de douanier die een smokkelaar heeft gearresteerd, daarnaast een vrouw die een douanier probeert af te leiden. Ook in het volgende tafereel wordt een douanier afgeleid, terwijl de smokkelaar op de vlucht slaat. Vanaf het begin van de definitieve scheiding tussen de twee Limburgen heeft Stokkem een douanekantoor gehad. Tot 1936 was dit gevestigd in een woning naast de kerk en stond er een "aubette" (wachthuisje) naast de ingangspoort van het kasteel. Vanaf 1 januari 1936 verhuisde het kantoor naar de veerpont op het grondgebied van Meeswijk. Het kantoor werd in 1989 opgeheven. Doordat de Maas een belemmering vormde voor de smokkelaars, was men enkel aangewezen op kleine bootjes om de goederen over te brengen. Vooral boter, sterke drank, tabak, koffie en plantaardappelen waren gegeerde smokkelproducten.

Mandenmakerij - Vlechnijverheid

Stokkem was en is bekend om zijn mandenmakerij. Ongeveer 100 jaar geleden beoefende zo'n 80 à 90 % van de Stokkemenaren deze huisnijverheid, als werknemer in een korversatelier of als zelfstandige. Wissen vormen de grondstof voor het vlechten, een soort wilg, die goed gedijt in een vruchtbare, vochtige bodem, zoals we die langs de Maas aantreffen. De opkomst van de steenkoolnijverheid, het plastic en de concurrentie van de lage loonlanden deden dit ambacht stilaan verdwijnen. We zien eerst Albert Beckers (1915-1993) die met fiets en volgeladen kar doorheen heel Limburg trok om zijn producten te verkopen. Daarnaast zien we een tafereel, waarin een vrouw wissen aan het "struipen" (schillen) is om witte wissen te bekomen. (zie monument "De Struipster" op de hoek Rechtestraat-Maasstraat). Van deze schillen maakten de jongens vleermuizen: een ring van opgerolde wissenschillen met een slinger eraan. U ziet twee vleermuizen aan een draad hangen. Vervolgens poseren enkele korvers op hun korfplank (zie monument "De Korver" voor het stadhuis).

